

[Statsministeren.]

at opnå gennem denne sag, nemlig at gøre opmærksom på sine gode intentioner — for der skal jo nok mere til at ændre en grundlov end blot dette.

Så meget om det. Hvad det nordiske angår, har jeg for så vidt sympati, men jeg må dog gøre opmærksom på — og det kan vel også nok i nogen grad modificere trangen til og i hvert fald begrænse behovet for denne ændring — at der allerede er indtruffet en væsentlig forbedring her, idet man nu kun kræver 3 års ophold for erhvervelse af indfødsret for andre nordiske statsborgere her i landet; dermed er i virkeligheden et meget, meget væsentligt skridt nået. Jeg tror i øvrigt, at forslagsstillerne vil være enige med regeringen i, at skal man ind på sådan noget, må der dog være tale om en vis gensidighed, og så kan vi nok i fællesskab finde ud af, hvor vi skal drøfte spørgsmålet.

Om de foreslåede bestemmelser vedrørende anmeldelse af nye partier og offentliggørelse af partiregnskab skal jeg ikke sige meget ud over dette ene, at jeg forstår for så vidt godt den tankegang, at det kan være en belastning for partierne, men dog især for myndighederne, at skulle kontrollere anmeldelsens gyldighed, og for så vidt var det altså ønskeligt, om man kunne nå frem til en forenkling; men jeg er noget betænkelig ved den stikprøvevise kontrol og tvivler på, at den er tilstrækkelig.

Hvad angår offentliggørelsen af de politiske partiers regnskaber har jeg ikke nødigt at føje noget til, efter at de øvrige ordførere har beskæftiget sig med dette problem. Vi har drøftet det adskillige gange her i salen uden at komme til noget resultat, og jeg tror, det er et spørgsmål, om vi denne gang får løst problemet.

Spærrereglen: ja, det er jo heller ikke så forfærdelig længe siden, vi foretog en lempelse i spærrereglen, det var i 1961. Meningerne mellem partierne har jo altid været delt, og det er nok tvivlsomt, om der kan påberåbes nye erfaringer i dag i forhold til 1961. I øvrigt ønsker jeg kun at understrege, at man ved bedømmelsen af denne spærreklausul med de forskellige indstillinger, vi nu engang har til dette problem her i folketinget, må erindre sig, at trods alt er den danske spærreklausul forholdsvis mild. Sammenligner vi f. eks. med den svenske, så ved

vi jo, at man i Sverige har foreslået en spærreregulering på 4 pct.

Endelig er der spørgsmålet om syges og fangers adgang til at stemme. Er der noget vedrørende valglovsbestemmelserne, der har været gennemdrøftet mange gange her i tinget, så er det dette, og jeg mindes ikke i de år, jeg har siddet i det høje ting, nogen diskussion omkring dette emne, hvor ikke alle har udtalt stærk sympati. Jeg har selv været med til et par gange at gå i udvalg, hvor vi var 17, der havde den mest positive vilje til at komme ud med et positivt resultat, og hvis jeg ikke er udsat for en fuldstændig erindringsforskydning, så kom vi 17 tilbage dybt beskæmmede over, at vi ingen løsning kunne finde. Kan det lykkes denne gang, nu vel, men man må have sine tvivl, for der er mange hensyn at tage, og som hr. Poul Dam selv sagde til sidst: der er jo meget, meget væsentlige hensyn at tage til, at vi har hemmelig afstemning her i landet. Alle demokratiske betragtninger taget med er det nok trods alt mest værdifuldt for demokratiet, at vi sikrer hemmeligheden i afstemningen; det tror jeg alle vil være enige om. Så må vi se, om det denne gang lykkes at mobilisere større fantasi, større dygtighed end tidligere; man kan have sine tvivl.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Statsministeren har jo udtalt sig om den rodede bunke af forslag, som foreligger her, og jeg har ikke mange bemærkninger at gøre yderligere.

Når jeg tager ordet, er det, fordi der er stillet mig et direkte spørgsmål. Dog vil jeg gerne stille et spørgsmål med hensyn til det ejendommelige forslag om at sætte de pågældende grundejere ind i kommunalbestyrelserne. Så vidt jeg kan forstå det foreliggende forslag, skal de, hvis 10 pct. af kommunens skatteudskrivning er pålignet dem, repræsenteres på den måde, der er angivet. Jeg vil gerne spørge, hvordan det skal opfattes. Har jeg ikke ret i, at denne bestemmelse vil kunne medføre, at ejeren af et af de store godser, som jo strækker sig igennem flere kommuner, meget let kan komme i den situation at bidrage til en sådan 10 pct.s beskatning til kommunen, uden at vedkommende bor dér? Det vil sige, at den godsejer, som altså kan sidde i sin egen kommunes kommunalbestyrelse, af SF'erne bliver